

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΦΥΛΛΟ 47 - ΧΡΟΝΟΣ 8ος
ΜΑΡΤΗΣ - ΑΠΡΙΛΗΣ 2005
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 0,06 €
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΖΗΤΩ Η 1η ΜΑΗ

Μέρα της παγκόσμιας εργατικής τάξης

ΟΛΟΙ

Τιμή και δόξα

στους νεκρούς της τάξης μας

ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ 11 ΜΑΗ

Ολοί στις μαχητικές, ταξικές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ

1η ΜΑΗ 2005

ΜΕ ΤΟ Π.Α.ΜΕ. του Αγώνα και της Ανυπακοής!

Εργαζόμενοι, ανεργία, μετανάστες, νέα και νέες συντάξεις.

Απευθυνόμαστε τολμών οργανωμένοι στην εργατική τάξη της χώρας μας, σε όλους τους εργαζόμενους και τις εργατρίτσες, ανεξαρτήτως από εθνικότητα, χρώμα και θρησκεία.

Στέλνουμε διεθνιστικά μηνύματα αλληλεγγύης στην εργατική τάξη των άλλων καταπιεσμένων χωρών που παλεύει ενάντια στη βουβή επίθεση του κεφαλαίου - Ευρωπαϊστών.

Στεκόμαστε στα πλευρά των λαών, που σε συνθήκες υπερρεαλιστικής περικυκλώσεως προσπαθούν να αποδοκιμασουν καπιταλιστικά αποκλειστικά την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Παλεύουμε μαζί με τους λαούς που αγωνίζονται ενάντια στις επιθετικές, τους πολέμους, την καταπίεση, την αλληγορία των ανδρών, που προκαλούν οι Αμερικανοί - Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές.

Συμμεριζούμαστε με τον ΣΕΒ και τη στρατηγική του κεφαλαίου.

Καταδικάζουμε και αντιπαλεύουμε την πολιτική της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ.

Εργατικά νέα καταγίδια ανεργιακών μέτρων

Στην Εργατική Συνέλευση Κορυφής που πραγματοποιήθηκε στα τέλη του Μάρτη του 2005, στις Βρυξέλλες, οι ηγέτες της ΕΕ (σοσιαλδημοκράτες, κεντροαριστερά και κεντροδεξιά) αμόνοια αποφάσισαν να επιταχύνουν την εφαρμογή των ανεργιακών αμοιβαίων αποφάσεων της Συνέλευσης της Λισαβόνας. Σε αυτή τη γρήγορη των πιο ανεργιακών αποφάσεων του κεφαλαίου επιδόθηκαν:

- Την αύξηση των ορίων ηλικίας αναδοχής και την κατάργηση της μονοτάξης.
- Την κατάργηση των ΣΣ Εργασίας και τη γενίκευση των σημειικών συμβάσεων.
- Την αύξηση ωρών εργασίας, που στην απελευθέρωση του ω-

ρορίου.

- Την κατάργηση της ανόρις της Κυριακής.
- Την επέκταση των ιδιωτικοποιήσεων και την παραπορεία εμπορευματοποίησης στους τομείς της υγείας και της παιδείας.
- Την ενίσχυση της επίθεσης κατά των δημοκρατικών ελευθεριών και δικαιωμάτων.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι κυβερνήσεις που υπηρετούν το συμφέρον του κεφαλαίου, φέρνουν για χρήση τα λεγόμενα «Ευρωπαϊκά», που ενσωματώνει όλες τις αντιδραστικές συνθήκες και τις απορροφεί της ΕΕ. Φοράει τα κόκκινα της πλακατκάρας.

Το «όχι» στην ΕΕ του κεφαλαίου, το «όχι» στα «Ευρωπαϊκά», ενόχλησε την πύλη που των εργαζομένων. Η ΕΕ είναι αποδοκιμασία του κεφαλαίου που μαζί με τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ καταδυναστεύουν τους λαούς.

Εργάτες και Υπάλληλοι, Η κυβέρνηση κινδυνώνει την επίθεση στο σύνολο των εργατικών δικαιωμάτων. Μείωση της κρατικής δαπάνης για κοινωνικές υπηρεσίες και αναδομές που καθίστανται των μερών και των συντάξεων με νέα φορολογικά μέτρα και κύρια ακρίβεια στα είδη λαϊκής καταναλωτικής.

Καμία αγωγή στην αντίκλητη πολιτική της ΝΔ.

Καμία αγωγή στη δημιουργία του ΠΑΣΟΚ που στρέφει την ουσία της αντίκλητης πολιτικής της

κυβέρνησης, που σιμωφεί με τη στρατηγική του κεφαλαίου και προσοφεί να παραπλανήσει τους εργαζόμενους με ανούσιες συνθήκες κορύφωσης.

Να και ΠΑΣΟΚ είναι ανένανχοι. Εκπροσωπούν, υποστηρίζουν και προωθούν το συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου. Αυξάνουν τα κέρδη του. Η πολιτική τους γεννάει την ανεργία, την υποασφαλίση, τη λιτότητα, τη φτώχεια. Αυτή η πολιτική ευθύνεται για το θάνατο και τους κομψούς του λαού μας.

Εργαζόμενοι, εργαζόμενοι,
Οι ευθύνες των συμβιβασμένων ηγετών, οι ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ είναι τεραστίες. Οι ηγεσίες αυτές είναι μέρος του προβλήματος. Συνέχισαν στήριξη και βάζουν πύλη για να περνούν οι πολιτικές που υπηρετούν το κεφάλαιο. Όλο αυτό το χρόνο δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά με εργαλία τον «κανονικό διάλογο» και τον «κανονικό επαγερμό» να υπηρετούν τις στρατηγικές επιλογές του μεγάλου κεφαλαίου. Οι όποιες κινητοποιήσεις, που αναγγέλλονται να πραγματοποιηθούν κάτω από την πίεση του τοιαύτου συνδικαλιστικού κινήματος, είναι καμμένες και ραμμένες σε αυτή τη λογική. Καμία αποτυχία για το πρόλογο του κυβερνητικού και εργατοδοτικού συμβιβασμού.

Οι ηγεσίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ είναι φορέες χειροπράτης υποστήριξης. Στήριξη της αντικλητικής πολιτικής. Αυτές ηγεσίες, μ' αυτές τις τεραστίες ευθύνες, στήριξη στην πράξη και

η ηγεσία του ΣΥΝ. Επωμίζεται και για το λόγο αυτό μεγάλο μείριδο ευθύνες.

Το κεφάλαιο, οι ιμπεριαλιστές δεν είναι ανίκητοι. Η δύναμη βρίσκεται στα χέρια των εργαζομένων!

Μαζί Με το ΠΑΜΕ που μέσο στην καθημερινή πάλη με πολεμολογικές απειρές με πολύμορφο αγώνα υποστηρίζεται το συμφέρον της εργατικής τάξης. Ανδικαιολογητά σε πραγματοποιήσαμε την εργαζομένων εκπαίδευση των εργαζομένων. Σε γνήσια οντότητα του βιομηχανίου.

Μαζί Με το ΠΑΜΕ να συγκρουαίμαστε με τον ιμπεριαλισμό με την αντίκλητη πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της κυβέρνησης, των κομμάτων του ευρωαριστού. Να εμμερβήσουμε το μονόδρομο του κεφαλαίου.

Να διεκδικήσουμε:
- Πύλη - σταθερή εργασία
- 7ωρο - 5ήμερο - 35ωρο
- Κατώτερο μισθό 1.200 ευρώ
- Κατώτερη σύνταξη 860 ευρώ
- Σύνταξη στα 55 χρόνια για τις γυναίκες, στα 60 για τους άνδρες
- Αποκλειστικά δημόσια - δωρεάν Υγεία και Παιδεία.
Μαζί Με το ΠΑΜΕ ενάντια στην εργοδοτική τρομοκρατία.

για την οργάνωση της εργατικής τάξης στα συνδικάτα, σε επιτροπές αγώνα στους κλάδους και στους τόπους δουλειάς, στην οργάνωση της αντίστασης της ταξικής πάλης, την αλληγορία του συμμαχικού δόνησης ο' όφελος των συμμερμένων της τάξης μας.

Προχώραμε μπροστά! Παλεύουμε για την καινή δρόμο, την ταξική αντίσταση, τη κίπια της υποστήριξης της εργατικής τάξης με τη μικροπορεία οργάνω, τους αυτοσυνολογισμούς, το κίνημα της εργαζομένων νεολαίας και των γυναικών. Σε οργάνω, σε καθοριστούν των μανησμάτων, για να αναλάβουμε το δρόμο για την ανακάλυψη του ιμπεριαλιστικού δεσμεύματος ανθρώπου από ανθρώπο. Για την κοινωνία όπου οι ανάγκες και οι εργάτες, βα κρατούν τις διατεταμένους του χέρια τους και θα διεκτεταθούν τον πλούτο που παράγουν.

ΖΗΤΩ Η 1η ΜΑΗ ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΠΛΗΤΩΜΙΑΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ
ΤΜΗΚΑΙ ΔΟΣΑ ΣΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΜΑΣ
ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ 11 ΜΑΗ
ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ ΣΥΝΕΚΡΟΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΤΩΜΕ

**«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ»
Όργανο Ομοσπονδιακής Οικοδομών
και Συναφών Εργαζομένων Ελλάδας**
e-mail: ompeikel4@otenet.gr
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Ομοσπονδίας Οικοδομών
και Συναφών Εργαζομένων Ελλάδας
ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210 5243.785
ΕΚΔΟΣΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΟΥΛΑΣ
Γρ. Αυξεντίου 12, Α. Κυμηλιή
Διευθύνεται από Επιτροπή
Φωτοστιχοειδοθείσα - Εκτύπωση:
Τυποεπιχειρήσει ΑΕ, Λεϊκή 134, Κρυονερί Αττικής

ΚΟΔΙΚΟΣ 4507

Όχι σε δικηγόρους

Συνάδελφοι
Πολλές φορές απευθυνόμαστε σε δικηγόρους για ζητήματα ασφαλιστικά, εργατικά κ.ά., που μας απογοητώνει. Είναι λάθος. Η πρώτη πράξη που πρέπει να χτυπησουμε είναι του Σωματίου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα πάρουμε τις πληροφορίες που μας ενδιαφέρουν, υπεύθυνα και χωρίς να πληρώνουμε δικηγόρους και καμιά φορά και κάποιους δαχτυλιούς στο κορμάνο, που μας βάζουν σε περιπέτεια.

Αλλαγή διεύθυνσης

Η «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» που ταυτοδρομικά σε όσους συνάδελφοι το Σωματίου έχουν δώσει τις διευθετήσεις τους. Επειδή όμως πολλές φορές αλλάζουμε κατοικία, θα πρέπει να ενημερωαίμε για τη νέα διεύθυνση το Σωματίου, ώστε να μην παραμυνη την εφημερίδα.

ΧΡΟΝΙΚΟ ΑΓΩΝΑ ΚΑΙ ΘΥΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Ο εμφύλιος πόλεμος ανάμεσα σε Βόρειους και Νότιους της ΗΠΑ τελείωσε με νίκη των Βορείων. Ο πόλεμος αυτός στην ουσία ήταν σύγκρουση ανάμεσα στην αστική τάξη (Βόρειοι) που γοητεύτηκαν (Νότιοι).

Η αστική τάξη με τη λήξη του εμφύλιου, κυριάρχησε, προσέβαλε με μια σειρά μέτρων ακόμη και στρατιωτικά να επιβληθεί την τάξη που θα βοηθούσε στη γοηψία ανάπτυξη του καπιταλιστικού συστήματος.

Στο Νότιο κηρύχθηκε στρατιωτικό νόμο, γιατί οι γαιοκτήμονες ψήφισαν και ενεργοποίησαν το νόμο «πρώι αλτσειγς», προκειμένου να πλήξουν τους μαζικούς.

Όμως όπως τονίζουν οι Μαρξ και Ένγκελς, ο εμφύλιος πόλεμος δημοκρατικό κολοσσικό εθνικό χαρακτήρα, οδήγησε σε φροδολογική καταπίεση καθώς και στη διαίτη και διασφάλιση του κράτους και της ολιγαρχίας.

Η χρηματιστική ολιγαρχία (βιομηχανία και τραπεζική) ελέγχει την οικονομική ζωή με τη βοήθεια των γαιοκτημόνων.

Ο καπιταλισμός παρουσιάζει γοηψία ανάπτυξη.

Σ' αυτό βοήθησαν η εξαλειψή της δουλείας, το μοίρασμα των κληρών της κρατικής γης, ο αποικισμός των δυτικών περιοχών, η κατασκευή τεράστιων οιδροδρομών και η μαζική εισοδη μεταναστών που αποτελούσαν φτηνό εργατικό δυναμικό.

Το 1894, οι ΗΠΑ είναι η πρώτη βιομηχανική χώρα και στα τέλη του 19ου αιώνα μπαίνει στο στάδιο του μονοπωλιακού καπιταλισμού.

Ο καπιταλισμός, όμως, παρά την ανάπτυξη του, περνάει τις νομοτελεσματικές κρίσεις του.

Συνέπειες των κρίσεων είναι η ανεργία, η εξαθλίωση και οι διαγωμοί εναντίον των εργαζομένων.

Μέσα σε τέτοιες συνθήκες, γεννιέται το εργατικό κίνημα που δοκιμάζεται στην ανάπτυξη του και στην απόκτηση σταθερών τοξικών προανατολισμού. Από τη μια πλευρά βαλάνται από τον πολιτικό δικαιοματικό που παλεύει με όλα τα μέσα ενάντια στο εργατικό κίνημα.

Από την άλλη μεγάλος αριθμός προηγμένων δούλων και εργατών γίνεται φέρμερος (μικροκτηματίας).

Σ' αυτούς είναι αδύνατη η απόκτηση ταξικής συνείδησης.

Η πολυετής ύφεση της εργατικής τάξης δυσκολεύει τη δημιουργία ενιαίου εργατικού κινήματος, γιατί η αστική τάξη στέφει όλα με ένα ενδύτητα ενάντια στην άλλη.

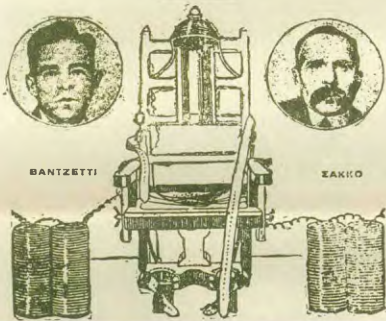
Η δημιουργία εργατικής αριστοκρατίας και ο καλλιεργούμενος φόβος για τους μετανάστες αποτελούν, επίσης, τροχονέμη για το εργατικό κίνημα.

Το κυριότερο, όμως, είναι η απουσία ενός κόμματος της εργατικής τάξης που θα καθοδηγούσε πολιτικά και θα έδινε το ωστό τοξικό προανατολισμό. Μέσα ο' ένα τέτοιο κλίμα, οι αναρχικές ιδέες βρίσκουν πρόσφορο έδαφος. Οι αναρχικοί, Γερμανοί μετανάστες, οργανώνονται και από τις εμπειρίες τους προπαγανδίζουν την ένοπλη εξέγερση.

Οι εργαζόμενοι, στη συντριπτική τους πλειοψηφία, τους γυαίζουν την πλάτη. Κά-

Πώς φθάσαμε στον αμερικανικό Μάη του 1886

ΟΙ ΑΒΟΔΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΣΑΚΚΟ ΚΑΙ ΒΑΝΤΖΕΤΤΙ
ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΘΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΝ ΚΑΡΕΚΛΑ
Τὸ χθεσινὸν διαβήμα τῶν εργατικῶν ὀργανώσεων πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις πρεσβυτέρῳ τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν

Η θυσία δεν πήγε χαμένη

Η πάλη για τη μείωση του χρόνου εργασίας έχει τη βάση της πολύ πριν από την Πρωτομαγιά του 1886. Στις ἠνωμένες Πολιτείες, από τη δεκαετία του 1790 άρχισαν οι πρώτοι εργατικοί αγώνες για την καθιέρωση της δεκάωρης εργασίας με πρόθετη πλήρωση για υπερωρίες.

Το αίτημα για οχτάωρη εργασία διατυπώθηκε για πρώτη φορά στην Αγγλία το 1829 από την «Εθνική Ένωση για την Προστασία της Εργασίας», και εφαρμόστηκε στην αποικία της Βικτωρίας την 21η Απριλίου του 1856. Οραματισμό για το οχτάωρο άρχισαν να εκφράζονται και στις ἠνωμένες Πολιτείες από το 1829, ενώ τα πρώτα σημαντικά μέτρα για την εξοφολογή του το εργατικό κίνημα των ΗΠΑ άρχισε να τα παίρνει από το 1863. Μετά, όμως, από τον αμερικανικό εμφύλιο πόλεμο (1861 - 1865), ο αγώνας για την οχτάωρη εργασία μέσα πήρε εκοληκτικές διαστάσεις. Σε πολλές Πολιτείες, έγινε δυνατή η απόκτηση και η νομοθετική του κατοχύρωση, αλλά οι νόμοι που θεσπίστηκαν περιείχαν πολλά προαυθάρματα, τα οποία και αξιοποιούσαν οι εργοδότες, για να αυξήσουν το χρόνο εργασίας κατά πως ήθελαν.

Η πρωτομαγιάσκη απεργία του 1886 είχε ως αποτέλεσμα 185.000 εργάτες να κερδίσουν το δωρο και τουλάχιστον 200.000 εργάτες να μειώσουν το χρόνο εργασίας τους από τις 12 στις 10 και 9 ώρες. Σε πολλές, επίσης, περιπτώσεις, κερδήθηκε η ημερησία του Σάββατου, ενώ αρκετές Βιομηχανίες σταμάτησαν την κυριακάτικη εργασία. Ήταν λογικό, επομένως, να υιοθετηθεί η Πρωτομαγιά ως η παγκόσμια μέρα της εργατικής τάξης.

Στις 20 Ιουλίου 1889, το ιδρυτικό συνέδριο της Δεύτερης Διεθνούς όρισε την 1η Μάη ως τη διεθνή μέρα αγάνα των εργατών. Στην Ιστορία, όμως, έμεινε το 1886 ως το έτος, στο οποίο γεννήθηκε η Εργατική Πρωτομαγιά και από τη Εργατική Πρωτομαγιά, αυτός ο αγώνας των εργατών του Σικάγου, έδωσε «τη σκατά», και σε άλλες χώρες, όπου η εργατική τάξη «εξιδιαικώμε» τους αγώνες της για την κατάκτηση του οχτάωρου, για την πραγματική μείωση του εργατικού χρόνου, για μισθούς, κλπ., με αμετρήτες θυσίες εργατών.

το από το βάρος της εξαθλίωσης, χωρίς καθοδήγηση, έφταναν οι πρώτες απεργίες το 1877 (οιδροδρομικοί - αναρχικοί). Στις δεκαετία του 1880, οι εργαζόμενοι που συνειδητοποιήθηκαν, παλεύουν για την κατάκτηση του δωρο.

«Μια θαυμάσια μέρα»

Την 1η Μάη του 1886 κηρύσσεται γενική απεργία. Ήταν μια θαυμάσια ημέρα. Όλα ήταν ήσυχα: Τα εργοστάσια άδεια, οι αποθήκες κλειστές, τα φορτηγά βαγόνια αχρημοποιήτα, οι δρόμοι έρημοι, οι οικοδομές παρατημένες, δεν βρισηκαν κανείς από τα φοιτηρά των εργοστασίων και οι μάντρες των ζώων ασιωπές. Ήταν Σάββατο, εργάσιμη μέρα. Όμως οι εργάτες γελούσαν, κοροϊβεύονταν και ντυμένοι με τα καλά τους, κατευθύνονταν, μαζί με τις γυναίκες και τα παιδιά τους, στη λεωφόρο Μίτιγκαν. Ο δρόμος είχε αποκτήσει ατύφωρα γοηψία. Γύρω στους 340.000 εργάτες διαδήλωναν σε όλη τη χώρα. Περίπου 190.000 είχαν κατέβει σε απεργία. Στο Σικάγο 80.000 απεργούσαν για το οχτάωρο και οι περισσότεροι είχαν συγκεντρωθεί και περιμέναμε να αρχίσει η διαδήλωση.

Η διαδήλωση άρχισε, οι χιλιάδες ξεκινούσαν την πορεία και ο καθένας ένωθε μέσα του τη δύναμη, την τεράστια δύναμη της αλληλεγγύης. Τα παιδιά συχνά έφευγαν από τους γονείς και έτρεχαν μπροστά. Όλοι γελούσαν με μαν αλλόκοτη αγαλλίαση. Συνέχισαν κοιλώντας πίσω το εμβληματικό όγκο που βάζει και ήταν σαν να έβλεπαν το σύμβολο της δύναμης των ενωμένων εργατών. Σε ένα ατελειώτο πλήθος οι ἠπόδες της Εργασίας, οι Βοηθοί, οι Γερμανοί, οι Πολωνοί, οι Ρώσοι, οι Ιρλανδοί, οι Ιταλοί, οι μαύροι, οι παλιοί κομμουνιστές, που τώρα δούλευαν στις μάντρες με τα ζώα. Ήψησαν καθολικοί, προτεσταντές και Εβραίοι, αναρχικοί και ρεπουμπλικάνοι, κομμουνιστές και δημοκρατικοί, σοσιαλιστές, σπαίδι του μοναδικού φόβου και απλίο ανθρώπου, όλοι απογοητευμένοι για τη διεκδικησία του οχτάωρου.

Τη Δεύτερα, 3 Μάη, η απεργία απόκτησε και πολλές χιλιάδες εργατών του Σικάγου κατακτών το δωρο, ενώ η Επιτροπή Πολιτών εξακολούθησε να υποστηρίζει ότι κάτι πρέπει να γίνει. Η αστυνομία χτύπησε αλιπτητα απεργούς εργάτες που διαδήλωναν ενάντια στους 300 αεροπλανοστάτες στο εργοστάσιο Βερσινγκόν μηχανών του «Μακ Κόρμικ». Εξ εργάτες σκοτώθηκαν και 30 τραυματίστηκαν.

Την ουνάδικα κάλεσαν συγκεντρωμένη διαμαρτυρία για την επόμενη μέρα, 4 Μάη, στην πλατεία Χαϊμαρκ του Σικάγου. 130 αστυνομικοί με επικεφαλής έναν γνωστό ομοσπονδιακό δικαστή των εργατών επέβησαν κατά της συγκεντρώσεως. Κάποιος, που έμεινε άγνωστος, πέταξε μια βόμβα. Σκοτώθηκαν 7 αστυνομικοί, 4 εργάτες και πολλοί άλλοι εργαζόμενοι τραυματίστηκαν. Η αστυνομία αναπείθε πολλή εργατική στέληξη. Οκτώ παρρησιμάρχηκαν σε δική. Ο Λούις Λυμά Βρεθέρης κρεμασμένος στο κελί του. Οι Αιγυπτιακοί Σπιάς, Άντολφ Φιοερ, Τζορτζ Ένγκελ, Άλμπερτ Άντολφ Καραδοκίμης σε απαγοιωμένο για τους κρέμασαν στις 11 Νοεμβρίου 1887.

Πολλοί είναι αυτοί που προσπαθούν χρόνια τώρα να προσδώσουν επεπαικτά χαρακτηριστικά στην απεργία της 1ης Μαρτί. Στόχος να κωλύουν την πολυαγορεύσιμη ιστορία ταξικών αγώνων που κουβιάει μαζί η ημέρα αυτή. Μια ιστορία που δίδασκε ότι κεφάλαιο και εργατική τάξη βρίσκονται σε ανερεινή πάλη, καθώς τα συμφέροντά τους είναι εκ διαμέτρου αντίθετα.

Οι εργατοκρατικά και κυβερνητικά συνδικαλιστικά κέντρα χρόνια τώρα να «ενοικιάζουν» φορέσά του Πρωτομαγιά, κατηγορώντας τα ταξικά συνδικάτα, το ΠΑΜΕ και άλλους συνενεσιτές ενάντια στο κεφάλαιο αγωνιστές για άδοξοτατο.

Στην πραγματικότητα δεν επιδιώκουν ενότητα δράσης, αλλά

την υποταγή των εργατών στην πολιτική του κεφαλαίου. Έχοντας σπασίσει τους την απεμπόληση των διεκδικήσεων για την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών της εργατικής οικογένειας και τακτική τους της ταξικής συνεργασίας, έχουν κάνει εθιμοτυπική διαδικασία την απεργία της Πρωτομαγιάς, προβάλλοντας θύθεν αγωνιστικό περιεχόμενο. Και λέμε «θύθεν» αφού δεν απειλεί το μεγάλο κεφάλαιο, προσφέρει την υποταγή της στήριξής της στις ανταγωνιστικές πολιτικές και κινείται στα όρια της ανάπτυξης της ανταγωνιστικότητας, δηλαδή στα όρια των συμφερόντων του κεφαλαίου. Επειτα και αλλιώς το κροκοδείλιο δάκρυά τους περί διαπολιτισμικής τακτικής είναι υποκριτικά, γιατί γνωρίζουν καλά ότι η ιστορία του κινήματος της ελληνικής

εργιστικής τάξης, αλλά και της παγκόσμιας σηματοδότησε και συνεχίζει να σηματοδοτεί από την ανερεινή σύγκρουση των δυο γραμμών του συνδικαλιστικού κινήματος: της γραμμής της ταξικής πάλης και της γραμμής της υποταγής και του συμβιβασμού.

Φέτος, στην «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» θα παρουσιάσουμε ορισμένες χαρακτηριστικές πρωτομαγιάδες απεργίες στην Ελλάδα από την ιστορία του γραμμιστού της σημερινής αυτής μάχης για την εργατική τάξη και τους αγώνες της και που σε πολλές περιπτώσεις εκκρούζονται η μακροχρόνια σύγκρουση μεταξύ των δυο γραμμών στο συνδικαλιστικό κίνημα. (Τα στοιχεία είναι από το βιβλίο του Δ. Αλφειράτου «Η Εργατική Πρωτομαγιά στην Ελλάδα (1890-1999)».

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΤΙΚΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ιστορία σύγκρουσης και αγώνα

1893: Γίνεται η πρώτη δημόσια μαζική πρωτομαγιάτικη εκδήλωση στην Ελλάδα, με πρωτοβουλία του Κεντρικού Συνδικαλιστικού Συλλόγου και της εφημερίδας του «Σοσιαλιστή». Πεντακόσια άτομα συγκεντρώθηκαν εκεί όπου σήμερα βρίσκεται το Καλλιμάρμαρο, φορώντας πολλοί από αυτούς κόκκινες κονκαρδέες, απαιτώντας θάνατο, κρατική φροντίδα των εργαζομένων που τραυματίστηκαν στους χώρους εργασίας κ.ά.

1918: Ιδρύεται η Γενικοσπονδία Εργατών Ελλάδος (ΓΣΕΕ) και το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα Ελλάδας (μετέπειτα ΚΚΕ).

1919: Η Πρωτομαγιά γιορτάζεται σε ολόκληρη τη χώρα, ενώ το ΣΕΚΕ αυξάνει σταδιακά τη δύναμή του. Το κυβερνητικό βενιζελικό κόμμα απαγορεύει τις εκδηλώσεις σε Αθήνα και Πελοπόννησο τα γραφεία των εργατικών οργανώσεων περικυκλωμένα από το στρατό, οπλισμένο με πολυβόλα. Την ίδια χρονιά καταγράφεται η πρώτη «διάσπαση» της ΓΣΕΕ. Εξι μέλη της διοίκησης που πρόκεινται από κυβερνητικό βενιζελικό κόμμα διαγράφουν τους πέντε που ήταν συνδεδεμένοι με το ΣΕΚΕ, γιατί, την Πρωτομαγιά, πρότειναν συλλήματα κατά της κυβερνητικής πολιτικής. Οι 4 από τους 5 πιάστηκαν και εξορίστηκαν στη Φολέγανδρο.

1923: Γίνονται δυο πρωτομαγιάτικες συγκέντρωσεις. Μια στο Ρέντη από το λέγόμενο «ανεξάρτητο» κέντρο Αθηνών - Περαιά και μία στο Μοσχάτο από τη ΓΣΕΕ, στη διοίκηση της οποίας είχαν εκλεγεί συνδικαλιστές στελέχη του ΣΕΚΕ. Αυτή η δεύτερη συγκέντρωση τερματίζεται κατά της υπερπολιτισμικής επέμβασης στη Σοβιετική Ένωση.

Η άφιξη των ΠΑΜΕ το 1999 άφησε ανεξίτηλα σημάδια στη μετέπειτα πορεία του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος

1933: Ενώ οι εργατοΓΣΕΕ στην Καλλιθέα. Στη Θεσσαλονίκη η απεργία που είχε ξεκινήσει πριν την Πρωτομαγιά συνεχίστηκε μαζικά μετά, φθάνοντας στα μεγάλα γεγονότα της ναυπηγικής απεργίας που έμειναν στην ιστορία ως «Μάης του 1936».

1936: Γίνονται τρεις πρωτομαγιάτικες συγκέντρωσεις στην Αθήνα. Μια από τους ρεφορμιστές στο Ρέντη, μια από την Πανελλαδική Συνομοσπονδία στον Άγιο Διονύ-

ση και μία από την Ενωτική ΓΣΕΕ στην Καλλιθέα. Στη Θεσσαλονίκη η απεργία που είχε ξεκινήσει πριν την Πρωτομαγιά συνεχίστηκε μαζικά μετά, φθάνοντας στα μεγάλα γεγονότα της ναυπηγικής απεργίας που έμειναν στην ιστορία ως «Μάης του 1936».

1937: Η δικτατορία επιτρέπει εν μέρει την απεργία της Πρωτομαγιάς και ακολουθεί η γερμανική κατοχή.

1944: Με την απεμπόληση του λευθερώσεως ΕΑΜ ελέγχεται το συνδικάτο, στην Ελλάδα γίνεται η σκληρή ιμπεριαλιστική στρατηγική επέμβαση, Ανάμεσα στις παρεμβάσεις των Άγγλων, που έπνουν τη στρατιωτική, στην κοινωνικοπολιτική ζωή της χώρας είναι και αυτή στο συνδικαλιστικό κίνημα από την περίφημη επιτροπή Σπύρου, που επιβλήθηκε διορισμό προσωρινής διοίκησης στη ΓΣΕΕ με πλειοψηφία «εργατοπαιρέσε».

1946: Διαρίζεται διοίκηση στη ΓΣΕΕ η ομάδα του Φώτη Μακρή (ομάδα συνδεδεμένη με τη Διεθνή Συνομοσπονδία των Εκλεύθρων Εργατικών Συνδικατών που ήταν υπό τον έλεγχο των Αμερικανών).

1949: Στις 20 Φεβρουαρίου ο γραμματέας της τελευταίας νόμιμα εκλεγμένης διοίκησης της ΓΣΕΕ, ο κομμουνιστής Μήτσος Παπαρήγας, Ακολουθούν τα χρόνια των εκτελέσεων και της παρατεταμένης τρομοκρατίας. Ακόμα και τότε οι ταξικές δυνάμεις βρίσκονται να εκφραστούν μέσα από το Δημοκρατικό Εργατικό Συνδικαλιστικό Κίνημα Ελλάδας.

1956: Οι Συνεργαζόμενοι Ελλάδας καλούν την Πρωτομαγιά στο «Κεντρικό» και η ΓΣΕΕ του Μακρή στο ΕΚΑ. Στη μέση ήταν οι απεργίες και στην άλλη οι «εργατοπαιρέσε». Στα χρόνια που ακολουθούν γίνονται προ-

σπάσεις για κοινό γραμμοτάπητο, μόνο που αυτός μένει πάντα στο χαρτί, καθώς οι Μακρηδες επιμένουν να κρατούν εκτός τα ταξικά συνδικάτα.

1962: Την απεργία κηρύττει 82 οματίες, με τη ΓΣΕΕ και το ΕΚΑ να κάνουν ό,τι περνά από το χέρι τους για να μη γίνει η απεργία, αφού η κυβέρνηση θεωρούσε εκείνη τη μέρα εργάσιμη.

1967: Η δικτατορία βαπτίζεται και πάλι άγρια την Πρωτομαγιά.

1975: Γίνεται ο πρώτος ύστερα από τη Μεταπολίτευση. Η κυβέρνηση Καραμανλή έχει διορίσει προσωρινή διοίκηση με πλειοψηφία συνδικαλιστών προκειμένου στην ΝΔ. Η πρωτομαγιάτικη απεργία οργανώνεται από ΕΣΑΚ, ΑΕΜ (ΚΚΕ Εσωτερικού) και ΠΑΣΚΕ. Το αιτήμα που αφορούν στις εργασιακές σχέσεις είναι ανάλογο με το τι επικρατεί

στον κάθε χώρο δουλειάς. Οι οικοδόμοι έθεταν το αίτημα νομιμοποίησης του 7ωρου, οι εμποροπληθικοί 40ωρο και στο υπόλοιπο της Πρωτομαγιάς γίνεται ως αίτημα 42ωρο - 5νθήμερο. Ακόμα έμειναν αιτήματα όπως «Έξω από το ΝΑΤΟ», «Ποτέ να Φασισμός» κ.ά.

1979: Η κυβέρνηση της ΝΔ απαγορεύει να γίνει συγκέντρωση σε ανοιχτό χώρο, την οποία στήριζε η διοίκηση της ΓΣΕΕ. Υστερα από τις έντονες αντιδράσεις των άλλων παρατάξεων αποσυρείται η απόφαση και πραγματοποιείται συγκέντρωση με τη συμμετοχή δεκάδων χιλιάδων εργαζομένων.

1986: Η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ που ανήκει στην ΠΑΣΚΕ οργανώνει συγκέντρωση στο Πεδίον του Αρεως. Η ΕΣΑΚ οργανώνει συγκέντρωση στην πλατεία Κορώνη, ενώ με πρωτοβουλία του Εργατικού Κέντρου Αθηνών πραγματοποιείται και τρίτη συγκέντρωση στους Στάλους του Ολυμπίου Διός. Στη συγκέντρωση της ΓΣΕΕ, οι εργαζόμενοι διαδηλώνουν με πολιτική λιτότητα της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

1999: Υστερα από μια περίοδο συνεχών συγκρούσεων μεταξύ των ταξικών συνδικαλιστών και του εργοδοτικού - κυβερνητικού συνδικαλισμού ιδρύεται το Παναργατικό Αγωνιστικό Μέταπο (ΠΑΜΕ). Η ανάδειξη του ΠΑΜΕ από τους καθημερινούς αγώνες, δε πόλο αγωνιστικής συνειδησίας και η αποδοξημένη πλέον στην πρώτη επίδειξη του για την εξασφάλιση ταξικής ενότητας δράσης της εργατικής τάξης και του συνδικαλιστικού κινήματος, την εξασφάλιση της κοινής δράσης με το σύμφακο λαϊκό κίνημα από την αντιβίωση του στο κεφάλαιο δίνουν το αιτήμα των καιρών και την προοπτική.

Η ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΤΙΣ 9 ΑΠΡΙΛΗ 2005

Οι εργαζόμενοι ξανά στον Προκρούστη

Γενίκευση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης, μείωση μισθών και συντάξεων

Συνάθελοι.

Η κυβέρνηση εκμεταλλεύεται και την εννοική γ' αυτήν συγκυρία οι στην κεφαλή της ΓΣΕΕ βρίσκονται παραδομένοι συνδικαλιστές που βοδίζουν συνειδητά στο δρόμο της ενσωμάτωσης με την κεραιολογική και Λαουρογυνη σαν «Δουρεως Πίπος» μέσα στις γραμμές της εργατικής τάξης, εντείνει την αντιλαϊκή πολιτική που μέχρι πέρσι ακολουθούσε το ΠΑΣΟΚ.

Επιχειρήσεις κλείνουν. Άνθρωποι κάθε ηλικίας γάνουν τη δουλειά τους και πεταγόνται στο δρόμο. Ο εργατικός της ανείργας γέννημα - θέρμα του καπιταλισμού, αλλά και όλο στο χέρι της πλουτοκρατίας για το κτήμα των δικαιωμάτων μας, εισβάλλει σε χιλιάδες οπία εργατικών οικογενειών απειλώντας κάθε ώρα και στιγμή να χτυπήσει την πόρτα χιλιάδων ακάμ.

Η αντιλαϊκή επίθεση συνεχίζεται αμείωτα σε ολόκληρο το φάσμα εργασιών, κοινωνικών, δημοκρατικών δικαιωμάτων.

Ο ελαστικές μορφές εργασιών που βαδίζουν την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης συνδοδεύονται από την επίδοχον των μέτρων πλήρους εμμορομαρτυροποίησης της παιδείας, της υγείας, της πρόνοιας.

Η πολιτική λιτότητα στο μεροκατάωτο και τη συντάξεις, η φοβερή ακρίβεια στις τιμές των προϊόντων, η χιονοπτώση των φόρων που πνίγουν το λαϊκό εισόδημα και θα συνοδεύονται από νέα κύματα ακρίβειας, στην αγορά, προσδοτούν ένα σκοτεινό καρόι στο κομμάτι της εργατικής τάξης.

Σήμερα που η τεχνολογία είναι τέτοια που θα επέτρεπε σημαντικά να γενικευτούν μετρω ανακούφισης των εργαζομένων, η κυβέρνηση, στο γνήριο της προνομιωμένης εντείνει την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης.

Υπονοώντας με ευλαδία της εντολής του κεφαλαίου να κλάει τμήματα εργαζομένων σήμερα, στο σύνολο του όφωρου, να έχουσαν η θα πεν αναπόνοη για να τον εργαζόμενοι. Η θα

πει «σταθερό ώφωρο εργασιών».

Επιδοκία να εγκαθιδρύσει ένα καθεστώς όπου ο εργαζόμενος δε θα δουλεύει για να ζει, αλλά θα ζει για να δουλεύει.

Συνάθελοι.

Κεφαλαίο και εθνικές κυβερνητικές φιλελευθέρως και οσιαστικές απόγνωσης, η Κομισιόν και η διάφορα επιτροπία της ΕΕ υπερπεριώδονται σε μια ενιαία αντιεργατική, αντιλαϊκή επίθεση που θα πάει ακόμη πιο βαθιά.

Στην Εραρνή Σύνοδο Κορυφής που πραγματοποιήθηκε το Μάρτιο στις Βρυξέλλες, οι ηγέτες της ΕΕ ομύφωρα αποφάσαν να επιταχύνουν την εφαρμογή των ανταγωνιστικών, αντιλαϊκών αποφάσεων της Λισαβόνας.

Σ αυτήν τη γραμμή των πιο αντιδραστικών απαιτήσεων του κεφαλαίου επιδοκίωσαν την αύξηση των ορίων συνταξοδότησης, τη μείωση των συνταξομειωμένων.

Τη γενίκευση της μερικής απασχόλησης και την κατάργηση της μονιμότητας.

ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Η Διοκηση της Ομοσπονδίας κατέληξε στις εξής αποφάσεις:

- 1) Ενέκρινε τη δράση της Εκτελεστικής Γραμματείας το προηγούμενο διάστημα.
- 2) Αποφάσισε 24ωρη γενελαδική απεργία στις 11 ΜΑΗ, ημέρα απεργιακής εκδήλωσης της 1ης ΜΑΗ, συμμετέχοντας στις αγωνιστικές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ.
- 3) Η Διοκηση εξουσιοδότησε την Εκτελεστική για να εξετάσει τη δυνατότητα νέας απεργιακής κινητοποίησης του κλάδου το πρώτο 15ήμερο του ΙΟΥΝΗ.

- Την κατάργηση των ΣΣ Εργασιαών και τη γενίκευση των ατομικών συμβάσεων.

- Την απελευθέρωση του ωριαρίου, την κατάργηση της Κυριακής αργίας, την επίταχον των ιδιωτικοποιήσεων και την παραρτή εμμορομαρτυροποίηση στους τομείς της υγείας και της παιδείας.

Η κυβέρνηση πιν πέρσιον δεκα μέρες από την Εραρνή Σύνοδο ήπιε φοβηδία στη δρομολόγηση και υλοποίηση των ανταγωνιστικών της αποφάσεων προτάσσοντας ως αναγκία την ενίσχυση της «ανταγωνιστικότητας» της ελληνικής οικονομίας, έκανε καθαρές τις

προθέσεις του που ξεκινούν από την ελαστικοποίηση των μισθών και φθάνουν στο πλήρες ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας.

Οι στόχοι της κυβέρνησης επινοχ παρουσιάζονται σε μμερικό του υπουργείου Ανάπτυξης επινοχ θεμής απόφασης από τον Πασάρφο του ΣΕΒ, Κορκοκόπουλο, που ανέφερε ότι η Ελλάδα κατατάσσεται χαμηλά στον δείκτη ανταγωνιστικότητας στα παλά κλάμα - μέλη της ΕΕ, γιατί οι αμωρές διαπομορφώνονται με συλλογικές συμβάσεις, δηλαδή και αυτά τα μεροκατάωτο των συμβάσεων που κινούνται κάτω από το ό-

ρια της φτώχειας και μεκάν των αναγκών των εργαζομένων είναι βαρδί για την ανάπτυξη της «ανταγωνιστικότητας», και πρέπει οι συμβάσεις να καταργηθούν.

Στην ανάγκη λημής αναλόγων μέτρων για την ενίσχυση της «ανταγωνιστικότητας», κάτι που δεν χρειάζεται να πεν υφασί οι εργαζόμενοι να έχου υφασί στο πετό τους και επί κυβερνησίον ΠΑΣΟΚ, στάθηκε και η βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Διαμαντοπούλου, επιβεβαιώνοντας την κοινή ποδο του δικαιοματισμού.

Την ίδια ώρα που βοιωμάται και πολιτικοί τους λογιστές μιλούσαν για το βαρδί της ανταγωνιστικότητας το υψηλό μεροκατάωτο, καθώς και τον τρόπο ξεκοκαλισμάτος της δημόσιας περιουσίας, έκθεση της ίδιας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής αποκαλύπτει ότι οι μισθοί στην Ελλάδα πέφτουν (εδώ και 24 χρόνια!) και προβλέπεται νέα υποχώρηση, αντεπερμόνεται νέος άθλιο ισχυρισμός ότι η μμερμένη ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας - κεφαλαίου οφείλεται στους υψηλούς μισθούς.

Στο παρελθόν τα πολιτικά πλάνα του κεφαλαίου μέν καλόσαν να κάνουν θυσίες για να μπει η Ελλάδα στην ΟΝΕ, σήμερα η ανταγωνιστικότητα απαιτεί νέες θυσίες και στο όνομα της, στο όνομα των υπερκερμών του κεφαλαίου οι εργαζόμενοι ξανά στον Προκρούστη μέσα από τη γενίκευση των ελαστικών εργασιών σχέσεων, τη διάλυση της κοινωνικής ασφάλισης, τη μείωση μισθών και συντάξεων.

Μπράτος στη νέα αντιλαϊκή έφοδο που θα συνεχιστεί και θα κλιμακωθεί ακόμη περισσότερο σε όλους τους τομείς, η εργατική τάξη πρέπει να αντιτάξει τη δική της υποσυστήριση, υποστήριξη που θα εκφράζεται δική της ομύφωρα, που απορροφάται θα παλεύει, θα υπερπροσπαθεί και θα διεκδικεί την ικανοποίηση των ολλογων λαϊκών αναγκών, το δικαίωμα στη δουλειά, το δικαίωμα σε δημοκρατική μεροκατάωτο, το δικαίωμα στη δωρεάν υγεία, το δικαίωμα να μορφοβούν δωρεάν τα παιδιά της.

Το Παναργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο είναι ο εκφορτισμός μας τέτοιας υποσυστήρισης. Η ομύφωρα βάρδι πορεία του στη γραμμή της πάλης και της ταξικής συγκρούσεως, η υποστήριξη στις γραμμές νέων δωνομένων μας γεμίζει με αισιοδοκία για το αύριο.

Στις 17 Μάρτιο χιλιάδες εργαζόμενοι, όλα από τη χώρα εξέφωσαν, κάτω από το πλάνο του ΠΑΜΕ και των ταξικών συνδικάτων, την κατοχή της κορυφής πολιτικής του δημοκρατισμού στην Ευρωπαϊκή Ένωση, του λεγόμενου «Ευρωαντιμάρτυς», που ενσωματώθηκε τις αντιδραστικές συνθέτες του Μασάρτυ, του Αστερτυ, της Νίκιας, της Λισαβόνας βαρξίζει την ολλογάρια του πλάτου και διανομάντων τον ιμμορολαϊκό. Εξέφωσαν τις διεκδικητικές της εργατικής τάξης, την απόφαση για τη διεκδίκηση εναν άλλο δρόμο ανάπτυξης της χώρας προς όφωλο της συνταμικής πλειοψηφίας των εργαζομένων και του λαού.

ΟΛΗ ΤΗ ΧΩΡΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΘΗΚΑΝ ΤΑΞΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ης και προοπτικής

περίοδος, νωρίς το μεσημέρι πήραν το δρόμο για το κέντρο της Αθήνας. Με όπλο το ηγιοπανότιο του ΠΑΜΕ, που από την πρόταση του αποχεύονται κατηγγέλιε την απελευθέρωση του αραφίου και την κατόρθωση

της κυριακάτικης αργίας, οι απεργιοί της Αθήνας διαδηλώσαν την οργή τους. Μαζί και την αποφασιστικότητά τους να μην αφήσουν την κυβέρνηση σε χλωρό κλαρί. Να οξύνουν τους ταξικούς αγώνες τους ενάντια στην αντιεργατική πολιτική που τους κλέβει το μεροκάματο και τη σύνταξη, τους καταστρέφει το πενήσιο εισόδημα με την απαρξία με τα συνδικαλιστικά και πολιτικά δεκάδικα της αντιλαϊκής επέλασης, που τους καλούν σε νέες υποχρεώσεις «για το καλό της οικονομίας».

«Εμπρός λέει μη ακριβώς το κεφάλι, τώρα με το ΠΑΜΕ αντίσταση και πόλη! Μιράντο κοντά το σύνθημα και στους κεντρικούς δρόμους του Πειραιά. Πολύ πριν το αγωνιστικό ραντεβό, που είχε καθοριστεί για τις 10 το πρωί, οι πλα-

τεία Λουδοβίκου του Ηλεκτρικού Σταθμού της πόλης, είχαν αρχίσει να κατακλύζονται από εργαζόμενους. Τα μπλοκ των απεργών κατέπαιναν από κάθε πλευρά του λιμανιού. Η μαζικότητα αποτέλεσε και τον απολογισμό της μάχης που έδωσαν τις προηγούμενες μέρες οι ταξικές δυνάμεις στους χώρους δουλειάς, αλλά και των σμύδων περιφρούρησης που από τα χαράματα, βρισκόνταν στα πόδια τους. Η απεργία έγινε υπόθεση των ιδίων των εργαζομένων με αποτέλεσμα να «κεκρωσούν» Ζώνη και γιαπί, μηχανοαρχαία και τσαγκαράδικα, τα εργατοστάσια και τα πολιτικοτάσια.

Η ίδια εικόνα από τη Θεσσαλονίκη, μέχρι την Καστοριά και τον Έβρο, από τη Θεσσαλία, όπου έγιναν μαζικές και δυναμικές συγκεντρώσεις στις πρωτεύουσες των τεσσάρων νομών, την Πάτρα, όπου η συμμετοχή των εργαζομένων στην απεργία, οι ιδιαίτερα όπου οι ταξικές δυνάμεις του ΠΑΜΕ είναι πλειοψηφική ή είχαν άμεση παρουσία, ξεπέρασε το 80% και οι πολλές περιπτώσεις άγγιξε το 100%. Απεργιακές συγκεντρώσεις έγιναν και στις υπόλοιπες πρωτεύουσες των νομών της Πελοποννήσου, καθώς και σε Αίγιο, Ζάνουθο και Κερασίνο.

Από τη Χαλκίδα και το Αλιβέρι μέχρι την Αμφισσα, από την πρωτεύουσα της Ρομειλίας, τη Λαμία έως τη Λαριβεία και τη Θήβα οι εργατοπαλλήλοι μαζί με τους νέους και τις νέες, οι σπάομοιοι της δουλειάς και όχι της ζωής, ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος και του ΠΑΜΕ. Στα Γιάννενα με πρωτοφανή επιτυχία πραγματοποιήθηκε ο γαλλόδοξο οαυλαλήπτορ. Το μεγαλύτερο που πραγματοποιήθηκε στην πόλη μετά τις κινητοποιήσεις για το Ασφαλίτικο. Στην Πρέβεζα, στο Αγρίνιο, στην Κέρκυρα, στην Άρτα, την Ηγουμενίτσα και τη Λευκάδα, στους τεσσάρους νομούς της Κρήτης, στην Μυτιλήνη τα μηνύματα αντίστασης και αγώνα, αντήχησαν απ' όλη και σε όλη.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΧΡΥΣΗ, ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΙΣ 17 ΜΑΡΤΗ

«Βάζουμε θεμέλια για κλιμάκωση»

Συνάδελφοι - Συνάδελφισσες - Νέοι - Νέες - Συνταξιοκάνοι - Άνεργοι - Οικονομικοί μετανάστες,

Οι εργαζόμενοι της πατρίδας μας και του νομού μας παίρνουν μέρος μαζικά στο αγωνιστικό κάλεσμα του ΠΑΜΕ. Μέρος από την πλατιά απήχηση του διεκδικητικού πλαισίου του ΠΑΜΕ, οι εργαζόμενοι σε όλη την Ελλάδα είναι σήμερα στους δρόμους, για το μεροκάματο, για τη σύνταξη, την υγεία, την παιδεία. Υπερασπιζόμενα τα δικαιώματά τους. Απαίτησες αυτά που μας ανήκουν.

- Πλήρη - σταθερή εργασία για όλους.
- Ουσιαστική προστασία των ανέργων με επίδομα ανεργίας στο 80% του κατώτερου μεροκάματου και μισθού μέχρι να βρεο ο άνεργος δούλειο.
- Κατώτερο μισθός 1.200 ευρώ, κατώτερο μεροκάματο 60 ευρώ, κατώτερη σύνταξη 960 ευρώ.
- Μείωση του ερισίμου χρόνου, 5ηήμερο, 35ωρο (δευτέρα - Παρασκευή), χωρίς μείωση των αποδοιών.

Το δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης για όλους. Σύνταξη στα 55 χρόνια, αποπρόσφατο των 4.050 ενσήλων για καταμερισμένο αυτοεξοφλούτο δικαίωματος αναπηρίας και διακοπή των υπεραγνάπτιων ενοτήτων, προσδοκώμο του αυτεπλήθους της οικοδομικής εργασίας σε 1-1,70.

- Αποκλειστικά δημόσια - δωρεάν Υγεία και Παιδεία. Κατόρθωση της επεξεργαστικής δραστηριότητας.

Συνάδελφοι, Δεν τρέφουμε καμία αυτοπάση για τη κερδοποίηση της ΝΔ, ούτε για την αντιπλοική του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος και του ΠΑΣΟΚ.

Γνωρίζουμε ότι τελικά το δικό μας θα κριθεί στους δρόμους. Η πόλη και τα νωδ είναι εχθρική για το λαϊκό συμφέρον. Δουλεύουν για το κέρδη της ολιγαρχίας, όσο τους αφήνουν στους θρόνους της κυβερνητικής εξουσίας θα γίνεται πιο ανόδορστικο, θα παίρνουν νέα ονταλικά μέτρα. Πρέπει να τους σταματήσουμε, είναι επικίνδυνοι.

Συνάδελφοι, Η μπλε λιποπτή διαδεχτηκε την πράση λιποπτή και οι δύο είναι με το μεγάλο κεφάλαιο, τα μονοπώλια, την πλοιοκρατία. Στήριγμα τους έχουν οι συμβιβασμένες ηγε-

σιες ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ, που κινούνται στο πλαίσιο του ερκατικού, της αντίπασης της αναγωγιστικότητας, της στρατηγικής του κεφαλαίου. Οι φροφάρες του Πολυτεχνείου και των ομίλων του δεν πείθουν κανένα, γιατί έχουν βάλει την υπογραφή τους για κάθε αντιεργατικό μέτρο.

Ευθύνονται για το θάβο μεροκάματος 25,50 ευρώ που υπάρχουν με την εργασία και την άσκηση να καταρτηθούν στην Εθνική Γενική Σύνοδο Εργασίας, ενδύνονται γιατί κάνουν ό,τι μπορούν για να αρθρωθούν το εργατικό κίνημα με την ταξική ανάλυση και τους διαλόγους της υποποτήσης. Για λειτουργούν ένα «δωροδοξο συστήμα» της εργοδοσίας μεση στην εργατική τάξη, υποχεφόμενοι στην ιδιωτικοποίηση της παιδείας με τη λέγουμενη «Ακαδημία της Εργασίας», που θα βγάλει εργατοπατέρες. Γιατ συμφωνούν με το υπάροχο ωράριο των 65 ώρων την εβδομάδα στους εμποροπαλλήλους. Γιατ αρνήθηκαν να υποθέσουν το πλαίσιο του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος με κηρήνη πανελλαδικής περιεργατικής απεργίας με προοπτική κλιμάκωσης.

Αγωνία συνάδελφοι, Με τη σημερινή μας απεργία και συγκέντρωση στέλνουμε μήνυμα στην κυβέρνηση, στο μεγάλο κεφάλαιο, στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στους βεστάτους της στρατηγικής τους. Οι εργαζόμενοι δεν είναι διατεθειμένοι να ανηχτούν τελοβερθόμια.

Ο πλοτύος που παρόρμησε θάνατο και περισοπεία για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες μας. Η 17 του Μάρτη είναι το εργατήριο της ελλήδοιας για οργάνωση και αντίσταση στην αντιεργατική πολιτική που κόδε μέρα οξύνεται και χειροτερεύει.

Βάζουμε τα θεμέλια για την κλιμάκωση των αγώνων με το ΠΑΜΕ οδήγη για τη διαρκή ανάπτυξη της πάλης, προσβολήσους τις ανάγκες της λαϊκής οικογένειας, τις σύγχρονες ανάγκες της εργατικής τάξης.

Με πίστη στις δυνάμεις μας, στη δύναμη της ταξικής πάλης δε δεσμεύουμε καμία στιγμή ανακωχής. Δεν εγκλιμάκωμοσες από υποχωρήσεις. ΝΔ και ΠΑΣΟΚ τους μισώμε από την κλη και την αντίπαδη.

Δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα. Εμώσες βαθιά πεπεισμένοι ότι το δικό μας θα κριθεί στους δρόμους. Ζήτω η 24ορη πανηγυριστική ΑΠΕΡΡΑ! Ζήτω η εργατική τάξη της πατρίδας μας!

ΟΛΥΜΠΙΑΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Πιλιότικο υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου

Ο τον το Σεπτέμβριο του 1987 η Αθήνα αναλάμβανε τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, παραμένοντες του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ έκανον λόγο για μια «τεράστια ευκαιρία να αναβιώσουμε την πόλη», μια ευκαιρία για να «βάλουμε» στους κατοίκους του Λεκανοπέδιου» και πολλές ακόμη φιλοπερίβουλιτικές κορώνες. Μόνο που όλα εκείνα αποδείχθηκαν ευλόγη χωρίς αντίκρισμα.

Ένα χρόνο πριν από την επίσημη έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 και ενώ στο προσκήνιο της δημοσιότητας ήταν οι «κίτρινοι» και «κόκκινοι» της ΔΟΕ για τις καθυστερημένες της κατασκευές των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων, η τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έδουλε να ιδρύσει την εταιρεία «Ολυμπιακό Ακίνητο ΑΕ». Μια εταιρεία που θα αναλάμβανε να διαχειριστεί αυτήν την τεράστια «πρόκληση» των Ολυμπιακών εγκαταστάσεων, που την πλήρως πανάκριβα ο ελληνικός λαός με έλλειμμα όχι μόνο σε χρήμα, αλλά και σε ελεύθερους χώρους, «άνισος ζήλος» προς άρεσκα του μεγάλου κεφαλαίου.

Τώρα, η κυβέρνηση για την ΝΔ, ερχεται να ολοκληρώσει το έργο αυτό και να νομοθεσιάσει νομοσχέδιο τα υπουργεία Πολιτισμού και ΠΕΧΩΔΕ και στο όνομα της μετα-Ολυμπιακής «αποποίησης» τους, δίνει το σύνθημα προς το μεγάλο κεφάλαιο: «Μπατέ, σκύλα, αλέστε», σε όλες τις Ολυμπιακές εγκαταστάσεις! Με τον τρόπο αυτό, δεν μπορεί μόνο ταφίλλοι και στο «όνομα» του ελληνικού λαού για μια μετα-Ολυμπιακή αξιοποίηση των αθλητικών και άλλων εγκαταστάσεων που θα εξασφαλίζει την ελεύθερη πρόσβαση σε αυτές, αλλά και να πληρώνει και κάποιος άλλος που θα τις φιλοξενούσαν αποκαθίζοντας τεράστια κέρδη.

Όπως σημείωσαν ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Γ. Σουφλιάς και η αναπληρωτής υπουργός Πολιτισμού Φ. Πετράλη, η κυβέρνηση πρόκειται πάνω στις νομοθετικές ρυθμίσεις για Ολυμπιακές εγκαταστάσεις που είχε ψηφίσει η προηγούμενη κυβέρνηση, έρχεται ένα νομοσχέδιο με το οποίο ουσιαστικά «φυγοαγορεύονται» όλα τα αμύτημα

Οι Ολυμπιακές εγκαταστάσεις στην περιοχή του Φαλήρου και του Ιπποδρόμου ανήκουν σε αυτές που πρόκειται να παραδοθούν στο ιδιωτικό κεφάλαιο

του μεγάλου κεφαλαίου για την εκμετάλλευσή τους. Βέβαια, για το «μπαλό του κόκοριου», η παραγωγή τους προβλέπεται να γίνεται με διαγωνισμούς που θα προκηρύσσει η «Ολυμπιακό Ακίνητο ΑΕ»...

Ειδικότερα στο νομοσχέδιο προβλέπεται, μεταξύ άλλων τα εξής: Παραμένουν σε χρήση και παραδίδονται για εκμετάλλευση στο μεγάλο κεφάλαιο όλες οι Ολυμπιακές εγκαταστάσεις, ακόμη και αυτές όπως του μπάνιγγι και του βούλι, του στίβου, του μπέιζμπολ, του κανό και της γόλφ στο Νέο Κόλωνα ή του μπιτ βόλεϊ στο Φάληρο.

Μέσα στις εγκαταστάσεις αυτές και στο 10% της συνολικής τους επιφάνειας, επιτρέπεται οι εμπορικές χρήσεις (εστιατόρια, καταστήματα, χώροι συνάθροισης κοινού κ.ά.), η εκμετάλλευση των οποίων θα ορίζεται σε ιδιώτες.

Με κοινή απόφαση των αναρτισμένων υπουργών ΠΕΧΩΔΕ και Πολιτισμού, θα μπορούν να στήνονται και προσωρινές εγκαταστάσεις για τη λειτουργία εκθέσεων και διαφόρων παζαρίων.

Απορρίπτονται α ναύτως της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και, όπου δεν είχε εξοφληθεί ο ανεπληρωτός μισθός, τώρα παραδίδεται ως δωρο

στους ιδιώτες, προκειμένου να κατασκευασθούν πρόσθετες εγκαταστάσεις. Για παράδειγμα, στο Μαρκόπουλο, περίο από ξενοδοχεία, χωροθετείται πλέον και γήπεδο γκολφ τεραστίας διαστάσεων. Ακόμη και σε περιπτώσεις που ο υπάρχων ανεπληρωτός μισθός δεν είναι αρκετός για την κατασκευή ορισμένων εγκαταστάσεων που επιδιώκει το μεγάλο κεφάλαιο, η κυβέρνηση σπεύδει να τον αυξήσει, συντηρώντας για μια ακόμη φορά το Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθηνών, το οποίο έδωσε και κατηγορησίτητων «κλεισμένων» ή «μολώντων» «κουρλού» για να ακεστοίται κάθε είδους δραστηριότητα.

Ετσι, στον Άγιο Κοσμά θα προβλεφθούν πρόσθετα 500 θέσεις, προκειμένου να κατασκευαστεί εκεί ξενοδοχειακή μονάδα με σουίτες.

Όπως ξεκαθάρισε ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Γ. Σουφλιάς, όλες οι υπάρχουσες αθλητικές εγκαταστάσεις σε έκταση περίπου 2.200 στρεμμάτων (μπασκετ, αλόλα, κανό, καιγκάι, γόλφ, μπέιζμπολ και σφόντμολ) θα διατηρηθούν και φυσικά η εκμετάλλευσή τους θα παραμεινεί στους ιδιώτες. Επίσης, έκανε κοφανάς ότι θα ακολουθήσει κατά γράμμα το σχέδιο Σμητή, όπως εκφράστηκε και ερευνητικό διαγωνισμό ιδεών

ών και επαμείων 1.000 α-κόμη στρώματα θα οδηγήθούν στην ακεπείσοση, ενώ και το ξενοδοχείο θα χωροθετείται και φυσικά, όλες οι άλλες εγκαταστάσεις. Επαμείων, από τη συνολική έκταση των 5.400 στρεμμάτων της σύμπλεξης για Μητροπολιτικό Πάρκο ούτε τα 1.000 Όταν μάλιστα το επίσημοίηκε ότι όλα αυτά είναι αντίθετα με τον υπάρχον νόμο, δήλωσε ότι θα επικρατούσε το Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθηνών, ώστε να τις συμπεριλάβει, ενώ ταυτόχρονα θα περιληφθούν στην ορατική μελέτη που θα κληθεί να συντάξει το γραφείο που πήρε το πρώτο βραβείο στο Διαγωνισμό Ιδεών...

Απαγορευμένο για τον ελληνικό λαό θα παραμείνει και το θεάσκαλο μέγατο του Νέου Φαλήρου - Καλλιθέας, αφού διατηρηθούν και θύνονται προς ιδιωτική εκμετάλλευση οι εγκαταστάσεις του τένις κόνι και μπιτ βόλεϊ, καθώς και κτίριο που κτίστηκε για τη φιλοξενία οθλητικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων». Ουσιαστικά πρόκειται για κτίματα μίκρας ενός χιλιομέτρου που αποκόπτονται ακόμη και τη θέα -αυθι μόνο την επικανωνία των κατοίκων με τη θάλασσα. Πατέ, αλλά και η προανάπτυξη, από για πνευματικών προσώπων, προοριζτεί να υποδεικνύει κέντρο και ερευνητικές χρήσεις...

Φορτώνουν «τη λυπητερή» στα λαϊκά στρώματα...

Από 181,7 εκατ. ευρώ που ξεκίνησε με το «φάκελο διεκδίκησης» το αρχικό κόστος των έργων για τις 19 Ολυμπιακές εγκαταστάσεις, έφτασε τελικά στο 1,5 δισ. ευρώ

«Τη λυπητερή» από τη χρυσόπληρωμη φίστα των Ολυμπιακών Αγώνων κοινοποιεί η κυβέρνηση, επιδικώντας με αυτό τον τρόπο να δώσει το στίγμα των «ουσιαστικών» που αντιμετωπίζει την υποτιθέμενη «ανάγκη» για νέες ασφαλιστικά μέτρα, την ευθύνη των αντιστασιακών διαρθρωτικών αλλαγών και επίσης το στίγμα για νέο γύρο αποκρατικοποίησης. «Τη λυπητερή» κολούται για μια ακόμη φορά να πληρώνουν το λαϊκό στρώμα, τη στιγμή που θεσμοθετούνται νέα προκλητικά προνόμια και κάθε είδους δεικνωκλίσεις σε άρεσκα και για λογαριασμό του μεγάλου κεφαλαίου. Από τη Λίστα των 19 Ολυμπιακών αθλητικών εγκαταστάσεων, που δημοσιεύσαμε ο υπουργός Οικονομικών και Οικονομικών Π. Δούκας, προκύπτει ότι το αρχικό κόστος στο «φάκελο διεκδίκησης» ήταν 181,7 εκατ. ευρώ, στην αναθεώρηση του ΠΔΕ το 2000 υπερδιπλα-

σιώστηκε στα 371,1 εκατ. ευρώ, ενώ το τελικό κόστος έφτασε στα 1.540 εκατ. (1,54 δισ. ευρώ). Ο Π. Δούκας δεσμεύτηκε ότι η κυβέρνηση θα δώσει «καλύτερα δείγματα γραφής» σε ό,τι αφορά τις αποκρατικοποιήσεις. Την ίδια περίοδο αποκέντρου να δώσουν και άλλα δείγματα γραφής στην πληροκρατία με το νομοσχέδιο για τις ασφαλιστικές διατάξεις και διατάξεων, που αφορά στην παροχή των μεγάλων και μικρών έργων υποδομής στους ισχυρούς επιχειρηματικούς αιώμας.

Σε κάθε περίπτωση η λίστα με τις υπερχρεωμένες βάσεις των Ολυμπιακών έργων, που δημοσιοποιήθηκε, αποτελεί ανοχτη πρόκληση για το λαϊκό στρώμα, ενώ ταυτόχρονα τελευτερώνει το μέγεθος της λεηλασίας και του πλούτου που ενθλιώκωναν οι μεγαλοκατασκευαστές - εργολάβοι.

Οι υπερχρεωμένα ανά Ολυμπιακό έργο -σώμαμα με τη λίστα που

δημοσιοποίησε ο υφυπουργός Οικονομικών- Διαστροφών και Ε-ξής. Στην παραπάνω αναγράφεται το τελικό ποσό της δαπάνης των έργων, που πρόκειται μετά τις αρχικά λεηλατημένες αναθεωρήσεις του αρχικού προϋπολογισμού:

- Παναθηναϊκό Στάδιο: 0,3 εκατ. ευρώ (11,5)
- Κέντρο Υγρού Στίβου: 3,5 εκατ. ευρώ (22,5)
- Στάδιο Βόλου: 25,1 εκατ. ευρώ (51,4)
- Ειρήνη και Φιλίας: 3,0 εκατ. ευρώ (29,7)
- Κανό-αλόλα, Ελληνικό: 8,5 εκατ. ευρώ (37,1)
- Ολυμπιακό Κέντρο Τένις: 12,3 εκατ. ευρώ (47,5)
- Νίκαια, Άσση Βορράν: 12,0 εκατ. ευρώ (49,0)
- Στάδιο Πάτρας: 1,1 εκατ. ευρώ (45,2)
- Γυμναστήριο Γαλασσίου: 13,7 εκατ. ευρώ (60,5)
- Κέντρο Σκοπεβολής - Μαρκό-

- πουλο: 12,0 εκατ. ευρώ (60,6)
- Κέντρο Καμψαλαίας Σχολιάς: 25,4 εκατ. ευρώ (76,3)
- Παγκόσμιο Στάδιο: 38,1 εκατ. ευρώ (63,7)
- Καυτανόζιμο Θεσσαλονίκης: 1,1 εκατ. ευρώ (67,9)
- Βορράν Αθλητισμών, Άνω Λιόσια: 32,3 εκατ. ευρώ (80,8)
- Κέντρο Ιππασίας, Τατούλη-Μαρκόπουλο: 22,6 εκατ. ευρώ (110,4)
- Κέντρο Ιστιοπλοΐας, Αγ. Κοσμάς: 16,5 εκατ. ευρώ (118,5)
- ΜΜΕ-Ολυμπιακό, Ελληνικό: 18,7 εκατ. ευρώ (200,4)
- Ολυμπιακό Στάδιο: 3,1 εκατ. ευρώ (399)

Σημ. Στη λίστα δεν υπάρχει το κόστος του φάκελου διεκδίκησης για το Παγκόσμιο Στάδιο και των Βορράν Αθλητισμών στα Α. Λιόσια. Επίσης δεν αναφέρεται το προβλεπόμενο στην αναθεώρηση του 2000 για το κόστος του Κέντρου Ιππασίας.

Ταϊλάν

Μποσκούρτ Σινάν (Ταϊλάν)

τά ανείλεγα και ο κίνδυνος να βρεθώ ανάμεσα σε ξένα δικαστήρια και με χαλεμνότερες κατηγορίες είναι υπαρκτές.

Γι' αυτό στην ημερήσια διάταξη είναι ο αγώνας για την κατάληψη όχι μόνο αυτού, αλλά και κάθε νόμου που έρχεται σε σύγκρουση με το δικό του λαού.

Η απογύμνωση του «ολλανδικού πειράματος»

Η Επιτροπή του ΟΗΕ χαρακτηρίζει την «κρίση και οργανική αλλαγή της ολλανδικής πολιτικής» ως ενδεικτικό υπόμνημα πολιτικής για την κानάβα, όπως αναφέρεται στην Εκθεση, «ή ολλανδική κυβέρνηση αναγνώρισε ότι η «κάνβα δεν είναι ακίνητη» ούτε για τους χρωστές, ούτε για την κանίνα». Η ολλανδική κυβέρνηση πληροφορήθηκε την Επιτροπή τον Αύγουστο του 2004, σχετικά με αυτή την κρίση και οργανική αλλαγή στην πολιτική της, πληροφοριάζοντας περισσότερο στην πλήρη συμμόρφωση με τις διεθνείς υποχρεώσεις για τον έλεγχο των ναρκωτικών ουσιών, όσον αφορά την κανίνα.

Όπως αναφέρεται στην Εκθεση, το υπόμνημα αναγνωρίζει ότι τα coffee shops «δεν είναι άφρονα ενθιμωθέν» όσον αφορά τη συντήρηση της παράδοσης δικαιοσύνης ναρκωτικών ουσιών και δεν επηρεάζει για την καταστολή του εγκλήματος, που συνδέεται με τα ναρκωτικά.

Η Ετήσια Εκθεση για το 2004 του Ευρωπαϊκού Κέντρου Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανών για την Κατάσταση του Προβλήματος των Ναρκωτικών στην ΕΕ και τη Νορβηγία, που παρουσιάζει τον περασμένο Δεκέμβριο, αναφέρει:

«Οργάνωσις... Το υψηλότερο ποσοστό χρημάτων κανίνας σε καθημερινή βάση καταγράφεται στην Ολλανδία (80%)». Ενώ η Εκθεση υπογραμμίζει ότι «αμφισβητούμενος» ότι «αμφισβητούμενος» επιβάρυνση της κανίνας που προκαλούν οι παραδοχές υγιεινής ή οι κρίσεις πανικού που προκαλούνται από τη χρήση, οι αυξημένοι κίνδυνοι ατυχημάτων, ανάπτυξη μακροχρόνιων προβλημάτων ψυχικής υγείας, υπερμεταβολισμών της κατάληψης, της ψυχικής και της αλκοολικής. Το 80% των ατόμων που είναι κάτω 15-19 ετών και οι 40% ηλικίας 15-19 ετών ζητούν θεραπεία από την κανίνα».

Νέο «φρούτο» οι «εθελοντές αστυνομικοί», ή, αλλιώς, «εθελοντές πολίτες», που να αναλαμβάνουν το καθήκον των περιπόλων τις βραδινές ώρες σε δήμους και συνοικίες και να λειτουργούν βοηθητικά στην ΕΛ.ΑΣ. Με πρόσχημα, βέβαια, την αντιμετώπιση της οποίας εγκληματικότητας και την ενίσχυση του ασθητικού της ασφαλείας των πολιτών.

Σχετικά με το τελευταίο, έχει γίνει μια κατανομή ότι η αύξηση της εγκληματικότητας δεν αντιμετωπίζεται ουσιαστικά με την ενίσχυση των κατασταλτικών μηχανισμών. Εάν αυτό συνέβαινε, τότε στις ΗΠΑ, την πλέον αστυνομοκρατούμενη και εξοπλισμένη με κάθε λογής κατασταλτικούς μηχανισμούς χώρα του πλανήτη, θα είχε εξοφανστεί η εγκληματικότητα και, μάλιστα, εδώ και πολλά χρόνια. Σύμφωνα, όμως, το ακριβώς αντίθετο. Η ζωή και η παραγκιότητα δεν αφήνουν την παραμικρή αμφιβολία. Η εγκληματικότητα έχει κοινωνικές αιτίες και ρίζες και δεν αντιμετωπίζεται με την μεταπολίτευση και δεν εξοφανίζεται, όσο αυτές υπάρχουν και, ακόμη περισσότερο, πολλαπλασιάζονται, τόσο θα αυξάνονται και τα φαινόμενα εγκληματικότητας.

Αντίστοιχα, θα μεγάλωνε συνεχώς και το υπέρτιμο, πράγματι, σύστημα ανασφάλειας των λαϊκών στρωμάτων. Έτσι, σύμφωνα, που δεν οφείλεται μόνο στην εγκληματικότητα, αλλά και -για το πολύ περισσότερο- στην αυξανόμενη συνεχώς ανεργία, τις εντεινόμενες συνεχώς οικονομικές δυσκολίες, την πολύμυρμη κοινωνική κρίση και κάθε λογής αβεβαιότητες και ανασφάλειες για το σήμερα και το αύριο. Προβλήματα, τα οποία έχουν ουσιαστικά τις ίδες κοινωνικές αιτίες και ρίζες με αυτές της εγκληματικότητας. Σε τελευταία ανάλυση, όλα τα προβλήματα αυτά αναπτύσσονται και βερνιούνται μέσα στο θερμοκήπιο που δημιουργεί το εκμεταλλευτικό κοινωνικό σύστημα. Εναγώνια υπομύρισμα από τις «υλοθετημένες» αντιλήψεις πολιτικές, τις εντεινόμενες συνεχώς κοινωνικές αδικίες και ανισότητες και τη μεταρροπή της κοινωνίας σε ζούγκλα της «ελεύθερης αγοράς» και της ανταγωνιστικότητας.

Ας ερθούμε, όμως, και σε ορισμένες άλλες πλευρές του ζητήματος «εθελοντές πολίτες - αστυνομικοί». Ακόμη και αν αφήσουμε κατά μέρος ελάχιστα ερωτήματα, σχετικά με την πρακτική δραστηριότητα των «εθελοντών» αυτών και τους κινδύνους διαφόρων «παρενεργειών», το ενδιαφέρον (γιατος) εκπαιδευσης τους, κλπ.,

Πολίτες σε ρόλο αστυνόμου...

κλπ., υπάχει το κρίσιμο, γενικότερο ζήτημα: Η αστυνμία και οι κάθε λογής κρατικο κατασταλτικοί μηχανισμοί δεν αντιμετωπίζουν -όσο το κάνουν...- μόνον ή κυρίως την όπια εγκληματικότητα. Ο και' ερχόγη ρόλος και βασικός προσανατολισμός τους βρίσκεται στην υπερασπίση της εξουσίας του καταστημένου, του κράτους των καταπινατών και των νάνων τους, της πολιτικής εξουσίας των εκπροσώπων τους και, βέβαια, στην αντιμετώπιση όων όσοι αμαρτιβήνουν τα προσαναφέρμενα. Ο ρόλος αυτός «οφραγίζει» τη λειτουργία και τη δράση των κατασταλτικών μηχανισμών, ανεξάρτητα από το πόσο αυτό αποκαλύπτεται και γίνεται δημόσια φανερό σε κάθε χρονική περίοδο. Ο ίδιος ρόλος «δια-

καπολέμηση της απάθειας και της αποχής. Στην πραγματικότητα, όμως, επικρατεί και θέλει να αναπολαύσει τις κάθε λογής συμμετοχικές και κοινοβουλευτικές απαιτήσεις των λαϊκών στρωμάτων, να αποκρύψει τις βαθύτερες αιτίες και ρίζες των εντεινόμενων συνεχώς κοινωνικών προβλημάτων, να περιβαρκοποιήσει και να εκθλιάνει τις αναπόφευκτες τάσεις ριζοστασιαστικής και γεωραφικής στην εργαζόμενων και, ακόμη περισσότερο, να «προβήξει» την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα γενικότερα στη διαχείριση της κρίσης του συστήματος, πάντα, βέβαια, υπό την υψηλή εποπτεία και προς όφελος της πλουτοκρατίας και των πολιτικών της εκπροσώπων. Και πολ-

θέθουν να ενσωματώσουν και να «τραβήξουν» την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα γενικότερα στη διαχείριση της κρίσης του συστήματος, πάντα, βέβαια, υπό την υψηλή εποπτεία και προς όφελος της πλουτοκρατίας και των πολιτικών της εκπροσώπων

ποτίζει», στον έναν ή άλλο βαθμό, τους όποιους και συνεχώς αυξανόμενους «βοηθητικούς» ή «παράλληλους» μηχανισμούς (δημοτικές αστυνομίες, συγκρούσεις «αφρολογικές», δικαστικές «εξελίξεις» κλπ.). Το ίδιο θα επιχειρηθεί και με το νέο μέτρο των «εθελοντών αστυνόμων».

Πέρα από τα παραπάνω, όμως, αξίζει να σημειώσουμε και μια ακόμη πλευρά, αφού τόσο το συγκεκριμένο μέτρο, όσο και διάφορα άλλα ανάλογα αποτελούν στοιχεία μιας γενικότερης λογικής και πολιτικής των κυρίαρχων δυνάμεων.

Τα τελευταία χρόνια, σε συνδυασμό με τις λογικές του «κοινωνικού διαλόγου», εταιρισμού και συναινεσις», καλλιεργείται και η ουσιαστική ή λογική της «συμμετοχικής δημοκρατίας». Προκλήμα τη έχει την υπαρκτή και αντικειμενική ανάγκη της συμμετοχής του λαού στα κοινά, την

στην ίδια λογική, επίσης, σπρώξεται το επίσημο ή της συνεχώς επεκτεινόμενης οικονομικής πολιτικής των κρατούντων, περί «αναποδοτικής βάσης». Οι εργαζόμενοι μεμονωμένα σε «χώστες - πελάτες» και κολούται να σηκώνουν όλο και περισσότερο τα βάρη μιας σειράς υπηρεσιών (Παιδεία, Υγεία, Πόνοια, Αθλητισμός, Πολιτισμός, έργα υποδομής κλπ.), το κόστος των οποίων κάλυπτε καλύτερα το κράτος. Το δόγμα υποτίθεται πως περιορίζεται σ' ένα ρόλο «στρατηγική» και «γενικού επόπτη» της λειτουργίας των κάθε λογής «απελευθερωτικών αγορών». Το όλο γεγονός αποτελεί μια ακόμη εκδήλωση της «συμμετοχικής δημοκρατίας». Την ίδια στιγμή, βέβαια, τα φερόλογα βάρη των λαϊκών στρωμάτων αυξάνονται, χρόνο με το χρόνο, όπως και οι κάθε λογής κρατικές παροχές, κινήτρα, φορο-δευκολίες κλπ., κλπ., προς την πλουτοκρατία. Επίσης, μεγαλώνει κάθε χρόνο και, μάλιστα, με αξιοσημείωτο ρυθμό ο παραγκώνισμός από τους εργαζόμενους ανάλιας κοινωνικής πλούτος, αλλά και πολύ μόνον η ελάχιστη μειοψηφία των κεραλοκρατών αυξάνει προεκλήμα τη τέρτατη ήλι πλούτη της. Οι πολλοί, οι εργατές και οι υπάλληλοι, τα μικρομεσαία στρώματα της πόλης και του χωριού, η νεολαία κλπ. πορεύονται έχοντας συνουριότητα το «κάθε φέτος και χειρότερα», την ανεργία, την ανασφάλεια και την αβεβαιότητα.

Ουσιαστικά, η προβολιζμένη και καλλιεργούμενη από τις κυρίαρχες δυνάμεις λογική της «συμμετοχικής δημοκρατίας», είτε με την «κακή» μορφή της δημιουργίας μηχανισμώ συνεργατών της ασφαλείας, είτε με άλλες, περισσότερο... εκπαιδευμένες, στοχεύει στην αλλοτρωμένη και στην υποπαγή της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων. Η πραγματική υπάρχουσα σήμερα επιτακτική ανάγκη της καταπολέμησης της μισαρίας και της παθητικότητας σε μεγάλη μερίδα των εργαζόμενων, η επιτακτική ανάγκη πολύ μεγαλύτερης και ενεργητικότερης συμμετοχής στην αντιμετώπιση των κοινωνικών προβλημάτων, πρώτα και κύρια, μέσα από τα εργατικά συναιενία και συνδικάτα, θα είναι πραγματικά ωφέλιμη και αποτελεσματική, όταν υποβιζεται με την ανώδεξη του ταξικού χαρακτήρα των προβλημάτων, με τον απαγκλωβισμό των λαϊκών στρωμάτων από κάθε λογής απαιτήσεις και τη γεωραφική της εργατικής τάξης.

ΚΑΤΑΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΠΙΑ ΤΙΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΜΜΕΣΩΝ ΦΟΡΩΝ

Μετά την πράσινη η γαλάζια λιτότητα

Τ νέα σαρωτικά μέτρα της κυβέρνησης με την αύξηση των έμμεσων φόρων θα πλήξουν ιδιαίτερα το ήδη καταπονημένο εισόδημα των λαϊκών στρωμάτων. Θα αποπληθύνουν τη φτώχεια και την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, θα διακολλήσουν τις συνθήκες ζωής της λαϊκής οικογένειας.

Η εργατική τάξη, που για χρόνια υπέφερε από την πράσινη λιτότητα, τώρα καλείται να μπει στο ζυγό για να ουρα η γαλάζια λιτότητα.

Δε χωρεί πλέον αμφιβολία ότι πράσινη και γαλάζια λιτότητα υπερέπουν τον ίδιο σκοπό, κέρδη για τα μονοπώλια, φτώχεια και εξοβίωση για το λαό.

Ενώ πλέον «ήλιου φαιανότερον» ότι η ανάπτυξη, η ανταγωνιστικότητα,

που επιδιώκουν, είναι ανυπερθέτως με μέτρα όπως αυτά, όπως ο φορολογικός και αναπτυξιακός νόμος και άλλα χωριστά που έχουν στο σωφιστικό είναι ανυπερθέτως με τη βαθύτερη εκμετάλλευση της εργατικής τάξης.

Δηλώνουμε ότι οι οικοδομίδες θα

αποδοθούν αυτά τα μέτρα και θα κινούνται πίσω η κυβέρνηση.

Καλούμε τη σωματσία - μιλή της Ομοσπονδίας μας να οργανώσουν τον αντίστοιχο των οικοδόμων στο όνομα μέτρα της κυβέρνησης και του επαγγελματίου.

Καλούμε τους οικοδόμους να δυνάμουν με την πώλη τους τις γραμμές του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, τις γραμμές του ΠΑΜΕ, του μοναδικού φόρου ελπίδας και αποστοχής για την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα.

Να καταδικάσουν την πολιτική που

κάνει τους εργατικούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους.

Καλούμε τους οικοδόμους στην απεργία της 11ης Μην και στο να πηδούν του ΠΑΜΕ, να δώσουν βροντηρή απάντηση στην κυβέρνηση και τους άλλους ευφωλητές, το κεφάλαιο, τις ξεπουλημένες ηγεσίες του συνδικαλιστικού κινήματος, για να καταδικάσουν την ανταγωνιστικότητα που φέρνει υπερέκδηση στο κεφάλαιο και να διεκδικήσουν το σύγχρονα λαϊκά δικαιώματα μας.

- 1.200 ευρώ κατώτερη μισθό
- 960 ευρώ κατώτερη συντάξη
- 60 ευρώ κατώτερη μεροκάματο
- Απορολήπι όριο 15.000 ευρώ προσαυξημένο κατά 500 ευρώ για κάθε παιδί
- Δημόσια, δωρεάν Υγεία και Παιδεία

Τ η ποσοστά αύξησης των κερδών, που εμφανίζουν ορισμένες μεγάλες επιχειρήσεις, φροντίζουν απίστημα. Είναι όμως αλήθεια: Ταυτόχρονα είναι προκλητικά, για τους εργαζομένους και τα πλατιά λαϊκά στρώματα που υφίστανται τις συνέπειες των συντακτικών πολιτικών γαλαζοπράσινης λιτότητας. Και δεν έχουμε κατά νου, μόνο τα 7,5 δεκατομμύρια ευρώ κέρδη, που εμφανίστηκαν το 2004 οι 336 εισηγμένες στο χρηματιστήριο επιχειρήσεις, τα οποία -παρά τις ζήμιες ορισμένων μεγάλων επιχειρήσεων-, όπως της Εμπορικής Τράπεζας ή της ΟΤΕ -ήταν αυξημένα κατά 10% συγκριτικά με το 2003. Εξάρα, κατά 50% μεγάλων επιχειρήσεων, οι οποίες εμφανίζουν ποσοστά αύξησης από 28% μέχρι και... 5.882% (!) Και βέβαια, δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητο το γεγονός ότι η προκλητική -σε κάθε περίπτωση- αναζήτηση αύξησης της κερδοφορίας, καταγράφεται σε μια περίοδο, που οι γαλαζοπράσινη εσοδοματικές πολιτικές ανέπτυξαν, περαιοζώνουν τις οικονομικές αυξήσεις των μισθών και συντάξεων, σε ποσοστά μπόλο από τον άμεσο πληθωρισμό (2,5% - 3%).

Οι 50 επιχειρήσεις με το μεγαλύτερο ποσοστό αύξησης κερδοφορίας μοιραζόταν μεταξύ τους κέρδη που φέρθηκαν το 2004 4.200 εκ. από τον ποσό των 2.418,6 εκ. το 2003. Με δεδομένο ότι το 2003 τα κέρδη των ίδιων επιχειρήσεων ήταν 1.507,6 εκ. ευρώ, προκύπτει με αύξηση κατά 60,4% ή 911 εκ. ευρώ! Το μέσο ποσοστό αύξησης (60,4%) που εμφανίζονταν τα προ φόρων κέρδη των εν λόγω 50 επιχειρήσεων, είναι περίπου 20 φορές μεγαλύτερο από τις συνιστώσες αυξήσεις -υποθέτουμε ότι ήταν... «απλάρες» - των εκλογών, που πήλυναν το 2004 οι εργαζόμενοι και αυτοαυτοβία με την εσοδοματική πολιτική της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Ας δούμε πιο αναλυτικά τα στοιχεία:

Πρώτον, από τις 50 επιχειρήσεις με τα μεγαλύτερα ποσοστά αύξησης των κερδών, «πρωταθλητής» αναδείχθηκε η «Λανρίτς». Η εν λόγω εταιρεία, που παρήγει και εμπορεύεται φάρμακα, αύξησε τα κέρδη ουγκράκι με το

2003, κατά 5.882%, προσφέροντας έτσι ένα χαρακτηριστικό δείγμα γραφής για το ποιος τελικά ωφέλησε η εφομοζώνου... φολοκλιτική πολιτική των κυβερνημάτων στο Φάρμακο.

Δεύτερον, αντίθετα, από τις 50 επιχειρήσεις όσον αφορά μεγαλύτερα σε όγκο κέρδη, την πρώτη θέση κατέκτησε ο Οργανισμός Προνομημάτων Αγώνων Ποδοσφαίρου (ΟΠΑΓ). Συγκεκριμένα, τα προ φόρων κέρδη του ΟΠΑΓ, αυξήθηκαν το 2004 κατά 84,1% και διαμορφώθηκαν στα 747,1 εκατομμύρια, από 405,9 εκατομμύρια το 2003.

Τρίτον, προκλητικά μεγάλη αύξηση, εμφανίστηκαν και τα κέρδη του Ιατρικού Κέντρου Αθηνών, που περαιοζώθηκαν στα 14,3 εκ. ευρώ, από 5,6 εκ. ευρώ το 2003. Δηλαδή η εν λόγω εταιρεία, αύξησε τα κέρδη της κατά 155,5% ή 8,7 εκ. ευρώ. Αξιοληγή αύξηση κερδοφορίας κατά 100,2% και 67,8% αντίστοιχα, εμφανίζουν επίσης η εταιρεία «Ευρωμετα ΑΕ - Ιατρικές Υπηρεσίες» και το «Ιωβιτικό Ακτοναυτιλιακό Ιατρικό Κέντρο ΑΕ», αποκολλημένους πως η πολιτική υποβίβα-

σης της δημόσιας υγείας, αποβίβα καρπούς για τους ιδιώτες και τους κάθε είδους ανευαίρητους τους που κάνουν μπίζνες με το εμπόριο της υγείας!

Τέτατον, το 2004, αποδείχτηκε για τις πράξεις, πως ακόμα κερδοφόρα χρονιά, τα ποσοστά αύξησης των κερδών των προσητών ήταν διημέρους ορισμός. Οι μεγάλες πράξεις, που μεριάζονταν μεταξύ τους και τη μερβια του ίδιου, των τραπεζικών κερδών, κατέγραψαν το 2004 αυξήσεις κερδών με εβίωση την Ευρωπαϊκή που εμφάνισαν ζήμιες, που κινήθηκαν μεταξύ 20% και 49%!

Πέμπτον, από τους ισολογισμούς που δημοσιοποιήθηκαν εκθέτουμε ότι τα ποσοστά αύξησης του φόρου που πληρώνουν οι μεγάλες εμποροβιομηχανικές επιχειρήσεις, υπολείπονται σημαντικά από τα ποσοστά αύξησης των κερδών.

Θε πρέπει να σημειώσουμε πως, εκτός από τις παραπάνω 50 επιχειρήσεις, υπάρχουν και πολλές άλλες που το 2004 κατέγραψαν μικρότερα ποσοστά αύξησης των κερδών ή ακόμα και μείωση των κερδών, ουγκράκι με το

κερδών και των μισθών ή συντάξεων, σε ποσοί 4%, σε ένα παράδειγμα.

Για έναν «προνομητικό» μισθολό με αποδοχές 1.200 ευρώ το μήνα, η εσοδοματική πολιτική του 2004 (που λόγω εκλογών προέφερε...«απλόηρη» αύξηση μισθού στο 4%) απέφερε αύξηση του εισοδήματός τους κατά 48 ευρώ το μήνα ή 572 ευρώ το χρόνο. Εξαιτίας της πωλύ μείωσης θα ήταν η αύξηση του επιπέδου εισοδήματός για τους μη προνομητικούς μισθολόγους και συντάξιους. Έτσι κι αν για ψηφοθηρικούς λόγους, το ΕΚΑΣ και οι συντεχνίες των γαλαζοπράσινη και χαμηλοδοσούχο 2004 ήταν... γενναίοδοσούχο! Η αύξηση του 4%, αγουρού, δεν ήταν αρκετή για να καλύψει τις τσουχτερές αυξήσεις των τιμών, που μπορεί σε μέσο επίπεδο να περιοριστούν στο 3,2%, όμως στα είδη πρώτης ανάγκης οι ανατιμήσεις ήταν διημέριο ποσοστά!

Σε αντίθεση με τα ψεύδη που εισπράτταν οι μισθολόγοι και συντάξιολόγοι, από τις εφαρμωζόμενες γαλαζοπράσινη εσοδοματικές πολιτικές λιτότητας, ένα ποσοστό αύξησης των κερδών των μεγάλων επιχειρήσεων κατά 4%, αποφέρει στα τραπεζικό θεσοφυοφυλάκια κέρδη εκατομμυρίων ή δεκάδων εκατομμυρίων ευρώ. Για παράδειγμα, η αύξηση των κερδών της Αγροτικής Τράπεζας Ελλάδας, που το 2004 ήταν 3,3%, απέφερε στα θεσμοφυοφυλάκια κέρδη τραπεζικής πρόσθετα κέρδη συνολικού ποσού 10,6 εκ. ευρώ. Ποσό που ισοδυναμεί με τις επιπλέον συντάξεις 1.500 γαλαζοπράσινη μισθών με σύνταξη 600 ευρώ το μήνα! Και το ευρύτερο της ιστορίας είναι πως οι κυβερνητικές -είτε δικόνους του ΠΑΣΟΚ είτε στη ΝΔ- επικαλούνται το σοβρὸ επιχείρημα πως «δεν αντέχει η οικονομία στην αύξηση για παροχές στο κεφάλαιο και άλλες πολιτικές που επιστρέφουν την κερδοφορία στα εμπορεύματα και υπηρεσίες και τοκοφυοφυοφυλάκιο φόρου εμβροσίας του χημειού από τις πράξεις».

